

lk ayvaz

TENEKE ALYELER

Resimleyen
ERKİN ERGİN

TENEKE ALYELER

lk Ayvaz

Resimleyen: Erkin Ergin

3. Basım: Mayıs 2002

Dizgi: Cem Yayınevi

ISBN: 975-406-233-1

Baskı: Umut Matbaası

(0212) 637 09 34

Cem Yayınevi: Kkparmakkapı İpek Sokağı No: 10
80060 Beyođlu İstanbul

Tel: (0212) 293 41 70 • Faks: (0212) 244 15 33

cem ocuk kitapları

«TENEKE ŞÖVALYELER
(Çocuk Oyunu, 2 Bölüm)

KİŞİLER:

1. ÇOCUK (Sarı Teneke)-Kız Çocuk
 2. ÇOCUK (Yeşil Teneke)
 3. ÇOCUK (Kırmızı Teneke)
- BAY TENKEKİ**
ANNE
BABA
1. **ORMAN ÇALIŞANI**
2. **ORMAN ÇALIŞANI**
3. **ORMAN ÇALIŞANI**

AY
GÜNEŞ

TENEKE ŞÖVALYELER

(Oyun 2 Bölüm)

Solda bir tenekeci dükkanının kapıönü. Kapıönünde koca bir örs: yanında tahta çekiç, büyük makaslar vb.

Sağda bir evin kapıönü. İki arasında bir dizi ağaç: Koruluk..

Tenekeci dükkanının önü renge renk tenekelerle doludur. Bir iki soba, kovalar, borular vb.

Sahne karanlık. Korulukta ağaçlar arasında Ay parlamakta, gitgide süzülüp uzaklaşmaktadır. Derken tepede güneş parlar.. Gün doğmaktadır.. Ay'ın pırıltısı sönmektedir yavaş yavaş..

«Ben yanıt vermem, soru sorarım Çok soru soran, çok yanıt alır çünkü.»

W. Weyrauch

- Ay : Günaydın sevgili güneş..
- Güneş : Günaydın sevgili ay. Ooo, Sessiz Köyde hâlâ uykuda herkes.
- Ay : İyice parlamazsan hiç uyanacakları da yok..
- Güneş : Gel şunlara bir oyun oynayalım, var mısın?
- Ay : (Sevinçli) Oyun mu? Nasıl bir oyun?

Güneş : Ben çatıların arkasına saklanacağım, sen olduğun yerde bekle..
Ay : *(Güler)* Anladım. Böylece gün gecikip...
Güneş : Sürecek gece..
Birlikte : Bakalım Sessiz Köyün sakinleri şaşırıp çıkacaklar mı dışarı?
Ay : *(Katılır gülmekten)* Korkup..
Güneş : Neden gün doğmuyor, diye..
Ay : Soracaklar mı birbirlerine?
Birlikte : Soracaklar mı?

Güneş, çatıların arasına saklanır: Soluk ışığını görürüz yalnız. Ay, pırıltısını arttırır. İkisi de kıs kıs güler. Ay, şarkı söyler. (Bir ninni gibi..)

Ay ninnisi : Uyu uyu uyu
Bitmedi ki gece
Uyu uyu uyu
Gelmedi henüz güneş
Gece derin bir kuyu!
Gün şarkısı : Gün gecikti eyvah
Doğmayacak mı güneş
İş sizi bekliyor
Çalışmak sizi
Gün gecikti eyvah!

Ay ile Güneş katla katla güler..

Ay : Sevgili Güneş, kimse farketmedi bile.
Ay : Suuuss..
Güneş : Suuuss..

Üç Orman Çalışanı soldan girer; gökyüzüne bakarlar.

I. Ormancı : Saat beş kardeşler, doğmadı Güneş..
II. Ormancı : Hâlâ parlıyor Ay.
III. Ormancı : Ne diye uyandırdınız beni öyleyse?*(Esner, esner, olduğu yere kıvrılıp uyur, horlar gürültüyle.)*

Ay : *(Güneşe, fısıltıyla)* Nasıl korkacaklar bak..

Güneş : *(Kıs kıs güler)* Suss, yavaş.

I. Ormancı : Tabii canım, henüz gündüz olmamış..

II. Ormancı : Olmamış, olmamış..

İkisi de ötekinin yanına kıvrıp uyurlar

Güneş : *(Sinirli)* Pes doğrusu, kimse şaşırmadı yahu.

Ay : Neden doğmadı gün diye..

Güneş : Bir soru sormadılar birbirlerine.

Ay : Boşuna Sessiz Köy dememişler buraya, pes doğrusu.

Güneş : Doğrusu pes.

Ay : Suuusst. Bak Anne, çıkıyor dışarı.

Anne, evden kapı önüne çıkar. Gökyüzüne bakar. Elinde kocaman bir saat. Bir saate bir yukarı bakar.

Anne : Off, öyle yorgunum ki. Ölüyorum yorgunluktan. Madem gün doğmadı ne diye uyanmalı..Oof, of..

Eve girmeye çalışır, yorgunluktan adeta düşüp kalır. Ayakları kapının dışında kalır.

Ay : Vay canına ömrümde işitmedim böyle şey. Kimsede korku yok.

Güneş : Acaba ne oldum diye, bir soru soran yok.

Ay : Güneş kardeş, yaşlı Tenekeci çıkıyor bak.

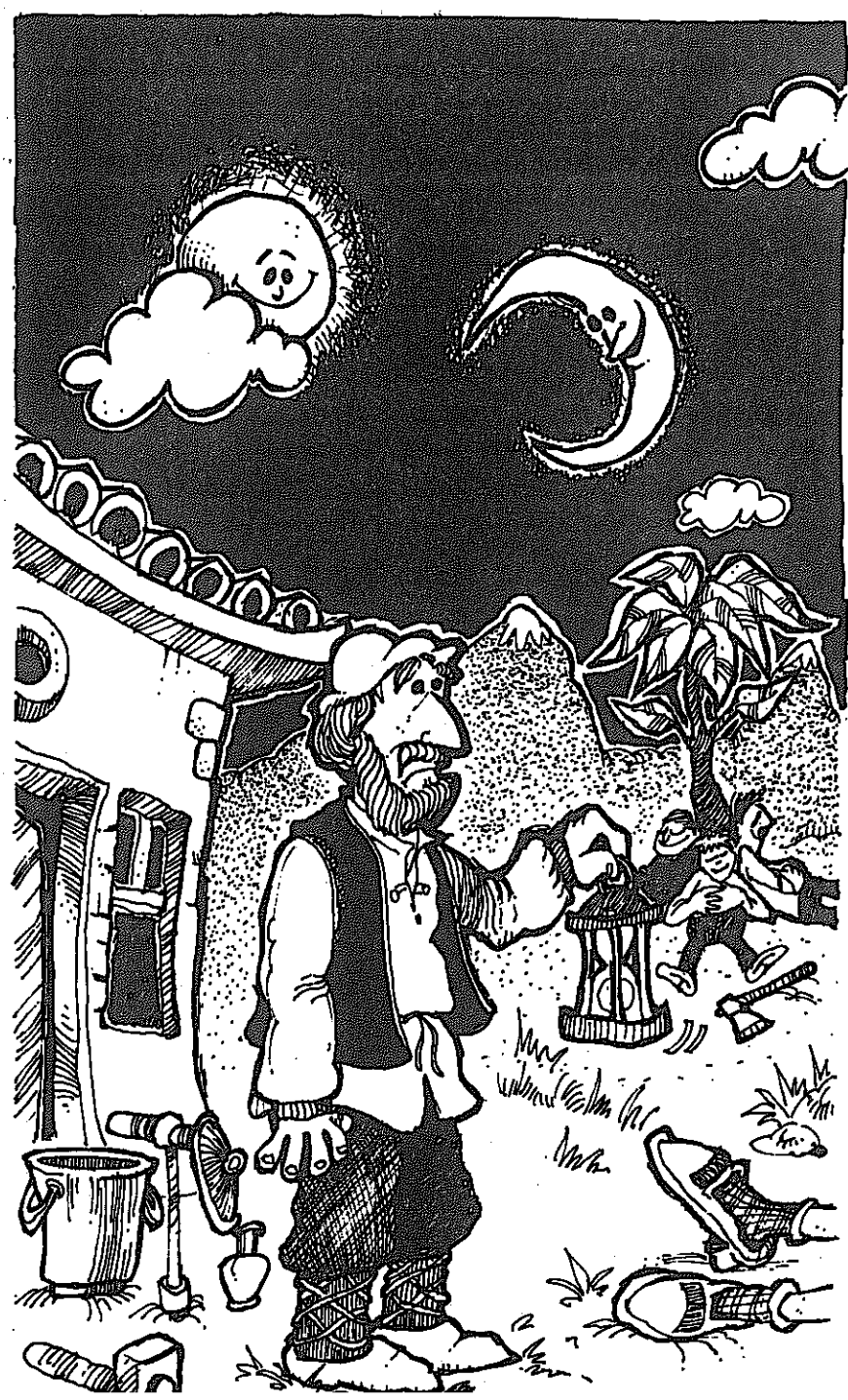
Bay Tenekeci, kapı önüne çıkar. Onun da elinde kocaman bir saat vardır. Saate bakar, başını iki yana sallar, esner.. Önlüğünü alır ve örsün başına geçer.. Teneke döğmeye başlar.

Tenekeci : Geceler mi uzadı nedir? Ama bu mevsim günler uzundur benim bildiğim. Acaba ne oldu? Ne var?

Ay ile Güneş sevinçle çığırır.

Bay Tenekeci, Orman çalışanlarının yanına gider.

Tenekeci : Heey, üç kardeşler. Uyanın. Bir terslik var. Güneş hâlâ doğmadı, Ay parlar gökyüzünde.

- I.Ormancı : İyi ya..
II. Ormancı : Uyu sende..
III. Ormancı : Ne diye dikildin ayakların üstünde..

Bir koro halinde horlarlar..

Tenekeci, Anne'ye gider.

Tenekeci : Sevgili Bayan, bir tuhaflık yok mu sizce.
Gün gecikti..

Anne : *(Zorlukla konuşur)* Ah, hiç gündüz ol-
masa keşke.. Çamaşır, bulaşık, yemek,
temizlik, su taşıma, sonra tarla, söktükler
dikiş... Vaaay... Hiç doğmasın daha iyi..

*Tenekeci öerste teneke
dögmeyebaşlar.*

Ay : Yine de sevinmeliyiz Güneş kardeş.
Baksana olup bitenden kuşkulanan biri
var. Sorular soruyor durmadan..

Güneş : Evet, haklısın, istersen bırakalım oyunu
artık.. Zamanımız geçiyor.

Ay : İzin verirsen, bir teşekkür etmek istiyoy-
rum Bay Tenekeciye..

Güneş : Aaa, elbette sevgili Ay..

*Ay, süzülüp Tenekeci'nin yanı-
na gelir ve onu şap diye öper.
Şaşırıp kalır Tenekeci, sevinir.
Ay, yükselip kaybolur. Güneş
çıkart ortaya. Gün doğar, sahne
usul usul aydınlanır. Tenekeci
çalışmayı sürdürür.*

*Orman Çalışanları, sırayla uya-
nır, ardarda dizilirler. Üçünün
de omuzunda balta.*

Orman cıkar : *(Uygun adım yürürler)*

Gün doğunca

Irmak kıyısından

Yürürüz ormana

Kuşlar karşılar bizi

İşte toprak ana

İşte yeşil ağaçlar

Haydi çalışmaya

Tenekeci : *(Şarkı)*

Haydi tenekeler

Eğilip bükülün çabuk

Sen bir soba olacaksın şimdi

Sen de bir kova

Kış geliyor yaksınlar

Sular aktı doldursunlar.

*Evden Baba çıkar. Esner uzun
uzun. İçerden bir çuval alıp,
sırtlar. Uykulu haliyle yürüye-
mez durumdadır. Evin duvarına
öylece yaslanıp uyumaya baş-
lar. Anne, elinde kocaman bir
çamaşır leğeni, kapı önüne çı-
kar. Çamaşır yıkamaya koyulur.
Hızla doğrulup bir tencere geti-*

rir, oturup hızla soğan doğramaya başlar. Tencereyi ocağa koyar ve yeniden çamaşıra koyulur. Baba, horul horul uymaktadır. Öyle ki, elindeki çuval pat diye yere düşer. Gürültü kendine getirir onu.

- Baba** : Bu çuval nerden çıktı yahu?
Anne : Buğday çuvalı, değirmene götürecektin ya..
Baba : Yaa.. Demek değirmene.. (*Sırtlar çuvalı, ancak uyku bastırır yine..*)
Anne : (*Şarkı söyler - Seyirciye..*)
Geçer ömrüm çalışmakla
Sabahtan gece yarısına
Ah çamaşır, bulaşık ah
Yandı yemek ocakta eyvah
Ütü bekliyor beni ahh
Baba : (*Esneyerek*)
Uyumaktır en güzeli
Ayakta uyumak aman
Yatarak uyumak aman aman
Kıvrılıp uyumak aman aman aman
Uyumaktır en güzeli..
(*Horlar*)
Anne, işten işe koşturur. Sonunda bayılır, düşer...

- Baba** : (*Onu göstererek*) Ben demedim mi?
Bütün Oyuncular toplasır sahne önüne.
- Oyuncular** : Bizler Sessiz Köyün köylüleri
Sevmeyiz soru sormayı
Sabah başlarız çalışmaya
Yatarız akşamları
Karışmayız hiçbir şeye.
- Ormanlılar** : (*Uygun adım ardarda yürürler*)
- İleri
- Tarla bizi bekliyor
- İleri
- Orman bekliyor bizi
- İleri
- Kuşlar bekliyor bizi..
- I. Ormanlı** : Duuuurr!
(Arkadakiler duramaz üst üste yığılırlar.)
- Ormanlılar** : - Niye durdun birden
- Suç sende
- Sende suç
- Hayır sende.
- Tembel

- Sensin tembел
- İtmeyin yahu
- Kabahat sende
- Hayır sende
- Sende
- Sende
- Sende

Oyuncular : *(Birlikte)*

Sessiz Köyde

Herkes kendi işinde

Sormaz kimse kimseye

Ne yapıyorsun?

Ya da nasıl gidiyor işler?

Herkes kendi işine dağılır. Tenekeci, örs başında çalışır. Üç çocuk ayaklarının ucuna basarak sessizce girerler. Tenekeci dükkanının önündeki tenekelelerin içine saklanırlar.

Tenekeci : *(Terini kurular)* Off, yoruldu yahu.

I. Çocuk : Yoruldu yahu..

Tenekeci : *(Şaşırır, ama üzerinde durmaz)* Kim o?

II. Çocuk : Kim o?

Tenekeci : Yaşlandım iyice.

III. Çocuk : Yaşlandım iyice.

Tenekeci : Sesler duyuyorum olur olmaz.

I. Çocuk : Olur olmaz.

Tenekeci : Allah Allah, gerçekten..

II. Çocuk : Allah Allah..

III. Çocuk : Gerçekten..

Tenekeci : Ateşim yükseldi galiba..

I. Çocuk : Ateşim..

Üç Çocuk birden ortaya çıkar.

Birlikte : Günaydın Bay Tenekeci, korkuttuk mu sizi?

Tenekeci : Günaydın yaramazlar, günaydın.. İşin içinde bir iş olduğunu biliyordum zaten... Eee, ne işiniz var burada?

Üçü Birden : Siz çağırdınız ya bizi,

I. Çocuk : Bir öykü anlatacaktınız bize.

II. Çocuk : Söz vermişsiniz,

III. Çocuk : Haydi haydi haydi, lütfen.

Tenekeci : Bildiğim bütün öyküleri anlatmıştım size. *(Düşünür)* Başka ne anlatsam bilmem ki..

Üçü Birden : Lütfen, lütfen..

Tenekeci : *(Düşünür)* Şey, bilmem ki.. Yani.. Durun biraz düşünüyüm.. Evet galiba aklıma geliyor..

Çocuklar : *(Birbirlerine)* Suss, Susssss.

- Tenekeci** : Evet, tabii, neden olmasın.. Hımmm..
- Çocuklar** : Susss, Susss..
- Tenekeci** : Tamam. Aklıma bir öykü geliyor çocuklar. Tabii, hiç de kötü sayılmaz. Hımmm, güzel bir öykü evet.
- Çocuklar** : Yaşasın! (*El çırpırlar*)
- Tenekeci** : Öykünün adı : “ Teneke Şövalyeler, Teneke Dev’e Karşı “
- Çocuklar** : “Teneke Şövalyeler”
- Tenekeci** : Çocuklar, vaktiyle Sorusormaz adında bir köy vardı.
- Çocuklar** : Sorusormaz Köyü mü?
- Tenekeci** : Evet, ben bir zamanlar yaşadım o köyde. Dinleyin : Sorusormaz Köyü’nde gerçekten kimse soru sormazdı. Köyü sel basar, sular altında kalır köy, ancak kimse neden olduğunu düşünmezdi. Hırsızlar tarlaların ürünlerini alıp kaçar kimse kim bunlar diye, merak etmezdi . Hatta bir gün ne oldu biliyor musunuz?
- Çocuklar** : Ne oldu, ne oldu, ne?
- Tenekeci** : Gün doğmadı. Evet, evet. Gitme zamanı geldiği halde Ay gitmedi ve tabii Güneş doğmadı. Zifiri bir karanlık içindeydi köy.. Ne korkunç.. Kimse uyanmıyor, Güneşi bekliyordu. Ama güneş yoktu ortalarda. Sorusormaz Köyü sakinleri karanlığı görüyor, ama niçin böyle olduğunu sormuyorlardı. Uyumaya devam ediyorlardı. Çocuklar, bu köye bir gün

bir adam geldi. (*Işıklar usul usul kararır, bir takip ışığı dairesinde “Adam” görünür. Ufak tefek bir adamdır bu. Cin gibi gözleri vardır. Çevreyi kollar. Elbiseleri tenekedendir.*)

- Tenekeci** : (*Sesi hoparlörden*)... Hiç çalışmayı sevmeyen, başıboş gezen bir adamdı bu. Dağda bayırda... nerede olursa orada geçiyordu günlerini.. Elbiseleri hep yırtılıp eskidiği için tenekeden bir elbise yaptırmıştı kendine. Böylece insanları korkutmak da istiyordu. Bir çok köyden kovulmuştu bu adam. Tembelliği, hırsızlığı yüzünden tabii. Evet, ne diyorduk.. Bu adam, bir öğle vakti Sorusormaz Köyü’ne geldi.

Adam, takip ışığı dairesinde sağa sola cin gibi koşturup durur. Evin kapönünde çuvalın üzerinde uyuyan Baba’ya yaklaşıyor. Işıklar artar, Sahne aydınlanır.

- Adam** : (*Baba’nın yanındaki çuvalı yoklar*) Hımmm, buğday dolu, işe yarar doğrusu. (*Çuvalı alıp sahne dışına taşır dişe kalıka. Sonra bir iple Baba’nın ayağını kapıya bağlar.*)

Ev içinden bir gürültü işitilir. Anne, elinde bir tepsi kek, dışarı, kapönüne çıkar. Adam, ona görünmeden gizlenir.

- Anne** : Çok güzel oldu kek doğrusu, mis gibi kokuyor. Çocuklar neredesiniz, çabuk gelip payımızı alın. (*Baba’yı görür*) Aaa,

- aşkolsun yani çuvalı değirmene götürmüş demek.. Yorgunluktan uyuyor herhalde.. (Keki Baba'nın burnunun ucunda gezdirir.)
- Baba** : (Mırıldanarak uyanır Baba.) Hımmm, mis gibi.. Kek bu kek, hem de üzümlü. (Yemek için atılır.)
- Anne** : Yavaş, yavaş.. çocuklar gelmedi daha.. Ama sana hemen bir dilim verebilirim.. Çuvalı çabucak değirmene götürdüğün için..
- Baba** : (Seyirciye) Çuvalı değirmene mi? Sahi, çuvalı götürdüm mü ben değirmene? Ne çalışkan adammışım be. (Anne'nin verdiği bir dilim keki yer. Biraz daha almak için yürürken, ayağına bağlı ip yüzünden tepetklak devrilir.)
- Anne** : Aman Allahım, bu ne böyle bu?
- Baba** : İp galiba. (Hiç kızmaz) Yürüyemediğime göre uyusam daha iyi. (Seyirciye) Öyle değil mi? (Uyur - Horlar.)
- Bu sıra Adam, saklandığı yerden usulca çıkar ve gizlice tepsiyle keki alıp, bir köşede yiyip yutar.*
- Anne** : (Şaşkınlıkla tepsiyi arar Baba'ya) Aaa, aşkolsun yani, hepsini yiyip yuttu adam.
- Baba** : Kim? Ben mi? Bir dilim yedim, sen verdin ya.
- Anne** : (Ağlamaklı) Aaahh, ah, o kadar emek verdim. Çocuklara ne vereceğim şimdi

- ben? Aklım karıştı. Gidip bir tepsi daha yapmalı. (İçeri girer)
- Baba** : (Uyur)
- Adam** : (Kendi kendine gibi) Oh, oh, şahane, aman aman pek güzel, ah ah, pek lezzetli... Bu köy, iyi bir köye benziyor. Kimse benden kuşkulandı. Bu köye yerleşmeli.. Aaa, aklıma bir şey geldi.. (Usulca Baba'ya yaklaşır. Onun pabuçlarını çıkarır, kendi ayakkabılarını ona giydirir. Sonra pantolonunu çıkarır Baba'nın, torbasına koyar. Baba, horul horul uyumaktadır hâlâ)
- Tenekeci** : (Çocuklara) Böylece bu Adam, elini kolunu sallaya, sallaya köyde dolaşmaya başladı. Çalışmıyor, başkalarının sırtından geçiniyordu. Kimse ondan kuşlanmıyor, nereden gelip, nereye gittiğini sormuyordu. Keyfi yerindeydi Adamın.
- Çocuklar** : Keyfi yerinde..
- I. Çocuk** : (Kız Çocuk) Annemin bizim için yaptığı kekleri de mideye indirdi..
- II. Çocuk** : Keyfi yerinde..
- Adam** : (Bir balet gibi ortaya atılıp, dans eder, şarkı söyler)
- Keyfim yerindeeeee!
- Pek güzel bir köy burası,
- Keyfim yerindeeeee!
- Çörekler, börekler, kekler.

Keyfim yerindeeee!
Kuşlar kelebekler,
Oynarım ben dans edip.
Keyfim yerindeeee!
Tenekeci : Evet, çocuklar kimse rahatsız etmiyordu onu. Yoo, yo, bu böyle sürüp gitmedi. Köyde yaşayan, üç teneke şövalye vardı.

*Çocuklar,
dükkan önündeki üç tenekeyi
kuşanır. Elllerinde de teneke kal-
kan ve mızraklar vardır.*

I. Çocuk : Ben sarı teneke! Şövalyeler şövalyesi..
II. Çocuk : Ben kırmızı teneke! Şövalyeler şövalye-
si..
III. Çocuk : Ben yeşil teneke! Şövalyeler şövalyesi..

*Bay Tenekeci ; alkış tutar onlara..
Teneke Şövalyeler, bir uyum
içinde öne çıkıp şarkı söylerler.*

**Teneke
Şövalyeler** : Biz teneke şövalyeler
Savaşırız kötülükle
Korkmayız hiçbir şeyden
Savaşırız kötülükle

Tenekeci : Yaşasın kahraman şövalyeler!

*Çocuklar, rap rap uygun adım
yürürler, Adam'ın karşısına di-
kilirler..*

Adam : (*Şaşkın*) Siz kimsiniz yahu?

Çocuklar : Biz teneke şövalyeler..

Adam : Yaaa, pek güzel... Aman ne şeker çocuk-
lar.. Hı, hi.. (*Kendi kendine*) Ne sevim-
siz şey bunlar böyle..

Çocuklar : Siz kimsiniz peki Bayım?

- Nereden gelip,
- Nereye gidersiniz?
- Ne iş yapar,
- Neyle geçinirsiniz?

Adam : (*Elleriyle kulaklarını kapar*) Susun, su-
sun, soru sormayın bana. Soru sorulma-
sından nefret ederim! Nefret ede-
rimmmmm. Alın size karamela, susun.
Alın size ciklet susun. Alın size fındık
fıstık, susun! (*Kaçıp gider*)

Çocuklar : (*Sevinçle çığırşırlar*) Yaşasın! Yaşasın
şövalyeler!

Çocuklar, rap rap çıkar.

*Adam - Tenekeci dükkanının so-
kağından girer. Gözlemeye ko-
yulur. Bay Tenekeci, örs başın-
da çalışmaktadır.*

Adam : (*Seyircilere*) Aklıma çok güzel bir şey
geldi. Hih, hi hi... Sakın gürültü etmeyin.

*Tenekeci, yorulmuştur. Terini
kurular, su içer. Ve biraz kestir-
mek için dükkanının önüne uza-
nır. Adam, yaklaşır. Torbasın-*

dan çıkardığı iple, Tenekeci'yi tepeden turnağa sarıp bağlar. Ağzına da bir mendil sarar. Örsün başına geçer sonra, teneke-lerden birşeyler yapmaya koyulur. Sinsi sinsi güler. Dükkan Önü Kararır.

Orman Çalışanları, ellerinde baltalar uygun adım yürüyüp girerler. Ev önünde ayağı iple bağlı Baba'yı görürler.

- I. Ormancı :Aaa, bu adam terlemiş besbelli. Baksanıza pantolonunu bile çıkarmış!
- II. Ormancı : Kafayı üşütmüş.
- III. Ormancı : Ayaklarını üşütmüş.
- I. Ormancı : Ayak mı? Ayak da nerden çıktı şimdi?
- III. Ormancı : İşte, bakın parmakları pabucundan çıkmış.
- I.Ormancı : Sen adamı deli edersin!
- III.Ormancı : Deli sensin!
- I.Ormancı : Ben şimdi buna deli dedim mi?
- II.Ormancı : Yooo..
- III.Ormancı : Sensin deli. Ayaklarını üşütmüş işte.
- I. Ormancı : Deli sensin, sen.
- Sensin deli,
- Sen deli,
- III. Ormancı : Ayaklarını üşütmüş..

- Susucak mısın sen. Aklımı kaçıracağım yahu.
- III. Ormancı : Ayaklarını üşütmüş.
- I. Ormancı : *(Kendi saçlarını yolar, ağlamaklı)* Susurun şunu, deli olacağım, deliiii..
- III. Ormancı : Deli Sensin.
- I. Ormancı : Ahh, ah, ahhhh!
- Baba : *(Uyanır)* N'oluyor yahu? İnsanı iki dakika uyutmazsınız.
- III. Ormancı : Aaaa, konuştu.
- II. Ormancı : Eee, tabii konuşacak ne var bunda.
- III. Ormancı : *(Baba'ya)* Sen ayaklarını üşütmüştün, öyle değil mi?
- Baba : Ne ayağı be? Ne diyor bu? Deli mi ne?
- II. Ormancı : Gördün mü, sana deli dedi.
- III. Ormancı : Sana dedi.
- Sana
- Sana
- Sana
- I. Ormancı : *(Ağlar, saçlarını yolar)* Ah, ahhh, ah!
- Baba : *(Sinirlenir, doğrulup yürümeye çalışır, pat diye düşer)* Ah öldüm.
- Ormancılar : *(Birlikte)* Bravo, bravo! *(Alkaş tutarlar)* İyi bir gösteri doğrusu..
- III. Ormancı : Bakın ayağa kalkamıyor, çünkü ayaklarını üşütmüş.

I.Ormancı, Üçüncüyü baltayla kovalar. Teneke Şövalye'ler girer. Rap rap yürüyüp, Ev önüne gelirler.

- Çocuklar : *(Birlikte)*
- Biraz sabırlı olun Bayım
- Kurtaracağız şimdi sizi
- Biz teneke şövalyeler
- Tanıdınız mı bizi?
- (Baba'nın ayağına bağlı ipi kesip onu kurtarırlar.)*
- Baba : Aaa, yürüyorum, yürüyorum, ne güzel.. Teşekkürler kırmızı teneke.
- I. Çocuk : *(Teneke maskesini çıkarıp Baba'ya sarılır)* Baba, babacığım iyisin değil mi?
- Baba : İyiyim, çok iyi.. Yaramazlık yapmıyorsunuz, değil mi? Biraz sonra gelin buraya, olur mu? Annen kek yapıyor size. *(Ötekilere)* Siz de gelin çocuklar. Kek çok güzeldi ama, birden bire kayboldu. Offf, öyle uykum var ki..
- Baba, eve girer . Teneke Şövalyeler, ardarda sahneyi dolaşırlar.*
- Çocuklar : - Teneke elbiseli adamı bulmalıyız, ar-kadaşlar
- Mutlaka yeni planlar peşindedir.
- Bir kötülük düşünüyordur.

- Arayalım onu arayalım.
- Hadi yeşil Teneke,
- Hadi kırmızı Teneke,
- Hadi sarı Teneke..

(Şarkı söylerler)

Biz Teneke Şövalyeler
Korkmayız hiçbirşeyden
Herşeyi öğrenmek isteriz
Çok soru sorunuz bu yüzden.
Herşeyi öğrenmek isteri
Biz Teneke Şövalyeler.

Çocuklar çıkar.

Kararır

Sahne usul usul aydınlanır. Bay Tenekeci, dükkanından zıplaya zıplaya kapı önüne çıkar. İple sıkıca bağlanmıştır. Devrilip kalır. Anne, dışarı çıkar.Çamaşır yıkamaktadır.

Anne : Çamaşır, çamaşır, hergün aynı şey. Aman, aman, aman. (İçeri koşup, bir tepsi içinde taze fasulye getirir ve ayıklar. Sonra koşarak yeniden çamaşıra koyulur. Ardından kovayla kulisten su taşır. Bu işler arasında koşuşturup durur. O kadar yorgundur ki fasulyeleri çamaşır kazanına, çamaşırları sıkıp yemek tenceresine atar, üzerine su ekleyerek kaşıkla karıştırır vb.)

I.Çocuk : (Evden çıkar.) Anneciğim, çok acıktım.
Anne : Pişti, pişti. Al tabağını gel hemen.

Çocuk tabağı alıp gelir. Anne tencereden kaşıkla bir çift çorap koyar tabağa..

I. Çocuk : Aaa, ama bunlar benim çoraplarım...
Anne : Aman başıma gelenler. Ne yaptım ben.. Ya fasulyeler..? (Çamaşır teknesine bakar) Aman Tanrım, mahvoldum. Yemek ziyan oldu, çamaşırlar, tencere berbat oldu. akıl mı kaldı bende, akıl mı? (Ağlar Koşuşturup durur)

Kararır

Orman çalışanları, koruda ağaç kesmektedir.

Ormancılar

I. : - Keseriz yaşlı ağaçları

Birlikte : Yaşlı ağaçları

II.: - Bağlarınız bir iple

Birlikte : Bir iple

III. : - Çekip götürürüz köye

Birlikte : Köye

Biz ormancılar

Biliriz işimizi.

Adam, girer. Ormancılar, yemek için hazırlığa başlar.

Adam : Merhaba ormancılar. Kolay gelsin.

Ormancılar

I. : Merhaba

II. : Merhaba

III. : Kolay gelsin.

Adam : Ooo, mis gibi yemek kokusu..

I. : Taze sebze yemeği..

Adam : (*İştahla*) Aman bayılıyorum sebze yemeği-
ne..

Ormancılar

I. : Buyrun yiyelim birlikte.

II. : Buyurun birlikte yiyelim.

III. : Kolay gelsin.

Adam : (*Yerdeki halatı göstererek*) Bu halat ne işe yarıyor böyle.

I.Ormancı : Kestiğimiz ağacı onunla bağlayıp.

II. Ormancı : Çekeriz.

Adam : Aman ne akıl ne akıl.. Peki, nasıl bağlı-
yorsunuz ağacı.. (*Halatı alıp üçünü de
bir ağaca bağlar*) Böyle mi?

Ormancılar : Bravo! İşte öyle.

Adam : (*İyice dolar halatı*) Böyle ha?

Ormancılar : Öyle öyle.

III. Ormancı : Kolay gelsin.

I. Ormancı : Sus sus!

- Sen sus asıl.

- Sen sus

- Sen

- Sen, sen

- Susun

Adam : (*Sofraya kurulum*) Mis gibi.. (*Şapur şu-
pur yemeğe koyulur*) Pek lezzetli pek.

Ormancılar : Afiyet olsun.

III. Ormancı : Sen sus.

Adam : (*Yemeği bitirir*) Sağolun, çalışkan or-
mancılar. Yine görüşürüz. (*Seyirciye*)
İyi iyi. Güzel. Karnımı da doyurdum
böylece. Bu köyde zengin olabilirim.
(*Ormancılara*) Size bir şarkı söylememi
ister misiniz?

Ormancılar : İsteriz.

III. Ormancı : Ben isterim.

I. Ormancı : (*Sinirli*) Ahhh, Ah!

Adam : (*Berbat bir tonla şarkı söyler*)

Aman tri tri nam

Ne güzel bir köy buldum

Kimse kuşku duymuyor

Tri tri tri nam

Kimse soru sormuyor.

Adam : Nasıl şarkımı beğendiniz mi?

Ormanlılar : Dünyanın en güzel sesi.

- Aman bayıldık bayıldık

III. : Aaa, bakın orman hayvanları kaçıyor ormandan..

I. : Kaba adam, terbiyesiz.

III. : Bu adam ayaklarını üşütmüş.

(Adam, bir balet gibi süzülüp çıkar)

Ormanlılar

I. : Aaa, güzel sesli adam bizi çözmeyi unuttu.

II. : Aaa, sahi.

III. : Yaaa, sahi. Ben size demedim mi, o adam ayaklarını...

I. : *(Kafasıyla ona vurarak)* Ayak nerden çıktı akılsız adam şimdi.

III. : *(Gülerek)* Aaa, deli dedi.

- Sus .

- Sen sus

- Çeneni kapat

- Kapat çeneni.

Ormanlılar, ayağa kalkar, ağaca bağlı bir durumda dolanıp dururlar. Tencereye bakarlar bu ara.

I. Ormanlı : Aaa, yemeği bitirmiş.

II. Ormanlı : Aaa, bravo doğrusu, koca tencere yemeği bitirmiş.

III. Ormanlı : Aaa, ne güzel.. Aç kaldık.

(Üçü de katıla katıla gülerler)

Ormanlılar : Aç kaldık. Ha, ha, haah. Aç kaldık hoh, hoh, hoh, aç kaldık hih hi hiiiii... Aman öldük gülmekten... *(Yere serilip kalırlar)*

Teneke Şövalyeler girer.

Teneke

Şövalyeler : Biz Teneke Şövalyeler

Yardıma geldik size

N'oldu nedir bu haliniz

Sorun bir kendinize.

Ormanlılar : *(Gönülsüz)* Aman ne çok konuşuyor bu şövalyeler, ne çok soru soruyorlar.

III. Ormanlı : Hoş geldiniz Teneke Şövalyeler. Keşke beni de alsanız yanınıza. Ağaç kesmekten bıktım. Ama, annem izin vermez ki oynamama.

Çocuklar, Ormanlıları çözerler.

Ormanlılar : *(Karınlarını tutarak)* Aman öldük açlıktan.

Teneke

Şövalyeler : N'oldu nedir bu haliniz

Sorun bir kendinize

Suç kimde?

Sorun bir kendinize

*Önden Şövalyeler, ardlarından
sülüm püklüm Ormancılar çı-
kar.*

*Adam, bir balet gibi uçarak gi-
rer. Şarkı söyleyerek çıkar.*

Adam : *(Berbat bir tonla)*

Ne güzel bir köy böyleeee

Kimse kuşku duymuyor

Kimse soru sormuyooooorr.

Çok mutluyum amaaaaann!

*Sahne usul usul kararır. Gece
olmaktadır. Tepede Güneş ve ay
görünür.*

Ay : Merhaba sevgili Güneş, bir gün daha bi-
tiyor.

Güneş : Merhaba sevgili Ay.. Ben dünyanın
öbür yarısını aydınlatmaya gidiyorum.

Ay : Ben de bu yarıyı.. Yıldız kardeşlerim de
nerdeyse burada olurlar.. *(Güler)*

Güneş : Neden gülüyorsun?

Ay : Olup biteni düşündükçe.

Güneş : Teneke Şövalyeler çok cesur doğrusu,
çok da akıllı. Bu gün görmeliydin onla-
rı..

Ay : Hadi anlat n'olursun?

Güneş : Sorusormaz Köyü'nde ilk kez, soru so-
ran, her şeyi öğrenmek isteyenler de var:
Teneke Şövalyeler, Teneke Adam bir
korkuttular ki, görülecek şeydi doğrusu.

Ay : *(Güler)* Ha, ha, haaa... Anlat anlat..

Güneş : Sorular sormaya başladılar ona. Kuşku-
landılar ondan.

Ay : Ya ötekiler...

Güneş : Hiç soru soran yok. Hiç bir şey öğren-
mek istemiyorlar çünkü. Bay Tenekeci
dışında tabii. Bay Tenekeci akıllı bir in-
san.. Şövalyelere yardım ediyor.. Oooo,
zaman geçiyor.. Yola koyulmalı. Hoşça
kal sevgili Ay..

Ay : Hoşçakal sevgili Güneş..

(Seyirciye) Çocuklar, şimdi siz de, biz
de on dakika dinlenelim. Daha neler var
oyunumuzda... Perde! Perde! Heyy! Per-
deci!

Perde

İKİNCİ BÖLÜM

Aynı Dekor.

Baba, elinde bir küçük tepsi çörek, evden çıkar. Bir yandan atıştırıp, bir yandan dolaşır. Adam girer. Elinde kement yapılmış bir ip.

Teneke Şövalyeler girer ve Adam'ı görürler.

I. Çocuk : Heeey, işte teneke adam, saklanın.

II. Çocuk : Ses çıkarmayın, susun.

Adam ipin halkasını Baba'nın önüne atar sezdirmeden, diğer ucundan tutup saklanır. Baba, ipe takılıp düşer.

Adam, çörekleri cebine doldurup yeniden saklanır.

Çocuklar gelir ve kementi görürler.

I. Çocuk : Bu ne böyle Yeşil Teneke?

II. Çocuk : Bir ip Sarı Teneke.

III. Çocuk : Bir kumazlık seziyor musunuz Şövalyeler?

I., II. Çocuk : Hımmm, hem de nasıl.

I. Çocuk : Hadi tutup ipten oynayalım.

Üçü birlikte bir uçtan çekerler. Diğer uçtan da Adam asılmaktadır. Çocuklar bir hamle yapar ve Adam sendeleyip düşer.

I. Çocuk : Aaa, burda biri var çocuklar.

II. Çocuk : Kimsiniz siz Bayım?

III. Çocuk : Neden bu ipi koydunuz buraya Bayım?

I. Çocuk : Biri takılıp düşerse ya?

Adam, sorular karşısında şaşırır ve elleriyle kulaklarını kapatır.

Adam : Ahhh, soru sormayın bana, soru sormayın. Deli olacağım.

Çocuklar : Biz teneke kahramanlar

Sarı, yeşil, kırmızı

Koşarız yorulmayız

Kimse korkutamaz bizi.

I. Çocuk : Kimsiniz Bayım, ilk defa görüyoruz sizi.

II. Çocuk : Nereden geliyorsunuz?

III. Çocuk : Bizimle oynar mısınız?

I. Çocuk : O torbanın içinde ne var?

Adam : *(Sinirli)* Soru sormayın bana, sorulardan nefret ederimmm! Deli olurum soru sorulunca deliiiiii!

Çocuklar : *(Gülerler)*
- Niçin
- Nasıl ?
- Nerede?
- Kim?
- Kiminle?
- Kim kiminle?
- Nasıl, nerede, niçin?
- Neden, nerede, nasıl?

Adam : *(Ceplerinden çörek çıkarır)* Alın size çörek. Hepsi sizin olsun. Ama bana soru sormayın. Aklımı kaçıracağım yoksa.

Çocuklar : Aaa, çörekler, siz mi yaptınız bunları?
- Nasıl yaptınız?
- Çörek mi satıyorsunuz?
- Nerede, nasıl?

II. Çocuk : Bunlar annemin yaptığı çörekler..

I. Çocuk : Peki nerden buldunuz bu çörekleri?

III. Çocuk : Neden?

II. Çocuk : Niçin?

Adam deli gibi kaçar. Çocuklar gülerler.

Çocuklar : *(Şarkı)*
Yeşil teneke,
Sarı teneke,
Kırmızı teneke biz
Herşeyi öğrenmek isteriz.
Çok soru sorarız
Kaçırınız kötülerini.
Öğrenmek isteriz
Kaçırınız kötülerini!

Kararır

Sahne aydınlandığında, ortada tenekeden insan biçiminde yapılmış büyük bir teneke yığını görürüz.

Sahne kimse yoktur. Adam, ayaklarının ucuna basarak girer ve teneke devin içine saklanır.

Ormancılar ve Anne - Baba girer, şaşırıp kalırlar. Korku dolu gözlerle deve bakarlar.

Ormancılar :- Bir teneke dev.

- Gökyüzünden inmiş besbelli.
- Bence yer altından çıkmış.
- İrmaktan gelmiştir, ırmaktan.

III.: - Gidip anneme soralım, en doğrusunu anam bilir.

- Susar mısın sen. Kulağımın dibinde vıdı vıdı..
- Sensin vıdı vıdı
- Ne diyor bu yahu?
- (III. ' ye) Sus ve dinle.
- (III. ' ye) Deli olacağız yoksa.

III. : - Bana deli diyemezsin.

- Şuna bak. Ben ona şimdi deli dedim mi?
- Susun susun.
- Sus sen sus.
- Sen sen sen.
- Sen.

Baba : Sakın teneke deve yaklaşmayın.

Anne : Hepimizi yiyip yutacak.

Adam : *(Devin içinden, borudan konuşur)* Eyy, sessiz kasabanı sakınleri. Duyduk duymadık demeyiiiiinn! Ben teneke dev, kimseden korkmam. Bundan böyle, herkes, evinde yaptığı çörekleri, börekleri, kekleri bana getirecek. Yoksa, evinizi

yıkar, tarlalarınızı yakarım.

Dinleyenler : - Çörek

- Börek

- Ve kek!

- Çörek

- Kek,

- Ve börek.

- Teneke yiyecek bunları demek.

- Çörek, börek, kek,

- Aman ne güzel yemek.

- Hemen gidelim evimize aman,

- Yapalım börekleri

- Pişirelim çörekleri

- Fırında keki,

- Alıp getirelim Teneke Krala.

- Ben çörek,

- Ben kek,

- Ben börek.

II. Ormancı : Ama ben bunları pişirmesini bilmem ki.

- Sus be!

- Sus ve dinle.

- Sen sus!

- Çörek sen de!

- Sensin çörek.

- Çörek börek kek
- Kek böçö rek de rek çö
- Çökek kek bö çek kek.

III. Ormancı : Ha ha ha bunların hepsi akılsız demek.

- Ne demek, ne demek?
- Siz akılsızsınız demek.
- Akılsız sensin.
- Sen
- Sen
- Sen

Dinleyenler : *(Birlikte şarkı söylerler)*

Koşup gidelim eve
Pişirelim çörekleri
Yapalım börekleri
Fırında keki.
Yesin Teneke Kral aman
Yoksa halimiz yaman
Tenekeye çörek
Şövalyeye börek
Krala kek
Yapalım börekleri
Pişirelim çörekleri

Fırında keki.

*Herkes telaşla koşarak dağılır -
Çıkarlar.*

*Çok geçmeden ellerinde yiye-
cekler olduğu halde getirip tene-
ke dev' nin karnındaki bir delik-
ten içeri atarlar.*

Adam : *(Sesi işitilir)* Hıııııı, çok nefismiş.
Hıııı, şahane lezzet, ne lezzet. Ooff,
karnım doydu, aman şiştim. Vaay, çattı-
dım... Oh, ne iyi. Kuşku duyan yok.
Kimse benden kuşkulanmıyor. Kimse
soru sormuyor. Aman üzümlü kek, vay
kıymalı börek.

Çocuklar girer.

Sarı Teneke : *(Teneke adamı görür)* Aaa, bir Teneke
dev.

**Kırmızı
Teneke** : Evet sarı teneke, bir dev bu.

Yeşil Teneke : Haydi haddini bildirelim şuna.

Birlikte : Biz teneke şövalyeler
Karşı koyamaz bize devler.

Çocuklar : Haydi Şövalyeler! *(Teneke dev' nin üye-
rine kılıçlarıyla hamle yaparlar, ancak,
o bundan etkilenmez.)*

Adam : *(Gülerek)* Vay bacaksızlar, vay! Ne sa-
nıyorsunuz kendizi siz! Çabuk evinize
dönün ve bana çörek yapın haydi! Ha ha
haaayy!

Anne : *(Kız çocuğa)* Bana baksana sen, babana

söyleyeceğim, iyi bir dayak yiyeceksin.
Yürü eve bakayım.

I. Çocuk : Ama Anne?..

Anne : Söz dinliyor musun sen?..

Ormancılar : - Çocuklar ne diye Teneke dev rahatsız
ediyorsunuz? Onun ne zararı var size.

- Zavallının yediği üç beş tepsi börek.

- Biraz çörek,

- Biraz da kek.

- Ayıp ayıp.

Adam : *(Borudan)* Eyyy, orman çalışanları, din-
leyin beni. Yarın kestiğiniz ağaçları
kentte satıp parasını bana getireceksiniz,
anlaşıldı mı? Yosa haliniz yaman.

I. Ormancı : Ama, o para bize lazım.

II. Ormacı : Çocuklarım aç kalırsa..

III. Ormancı : Annem kızar valla..

Adam : Duydunuz mu ne dediğimi, öyle değil
mi?

Ormancılar : Duyduk canım, hiç duymaz mıyız? Ya-
rın paralar senin.

Adam : Ertesi gün de paralar benim.

Ormancılar : Ertesi gün de senin.

Adam : Hep benim, hepsi benim

Ormancılar : Hep senin, hepsi senin. *(Gülerler)* Ne

güzel, hem hiç paramız olmayınca hirsizlerden da korkumuz olmaz. Ha, ha, ha.

- Çocuklar** : *(Toplanır aralarında fısıldaşırlar)*
- Bu, teneke adamın bir oyunu.
 - Amacı hepimizi soyup soğana çevirmek.
 - Ne yapmalı peki?
 - Düşünelim,
 - Düşünelim,
 - Düşünelim.
 - Buldum tamam.
 - Tamam buldu!
 - Fıs fıs fıs fıs.
 - Fısfıs da fısfıs
 - Fıs fıs fıs.
- Birlikte** : Yaşasınırn!
- II. Çocuk** : *(Diğerlerine)* Bu bir dev filan değil. Teneke adamın ta kendisi.
- III. Çocuk** : Hep birlikte üzerine yürürsek korkup kaçar.
- I.Çocuk** : Korkup kaçar.
- Anne** : Sizi gidi yaramazlar sizi, utanmıyor musunuz koskoca adamın üzerine yürüme-ye, ha?

- Baba** : Aaaa, ne ayıp..
- Çocuklar** : *(Bir araya gelirler)*
- Olmadı.
 - Kimse inanmıyor bize.
 - Ne yapmalı?
 - Ne ne ne?
 - Düşünelim.
 - Birlikte düşünelim.
 - Fıs fıs fıs
 - Fıs fıs
 - Fıs.
 - Buldum buldum!
 - Buldu.
 - Fıs fıs fıs!

- Çocuklar** : *(Teneke Adam'a doğru yürürler)*
- Dinleyin bizi
Bay Teneke Dev
Alt edeceğiz sizi
Hem de şimdi.

- Adam** : Ha ha haayy, nasıl yapacaksınız bunu?
- Çocuklar** : Biz sizden daha akıllıyız.
- Adam** : Ha ha haaay, akıllıymışlar. Benden daha akıllısı yoktur.
- Çocuklar** : O zaman bir yarışma yapalım aramızda. Sorular soralım birbirimize. Kim bilirse,

- o kazansın savaşı. Kabul mü?
- Adam** : Soru sormak mı? Sorulardan nefret ederim ben.
- Çocuklar** : (*Ötekilere*) Ne dersiniz?
- Ötekiler** : Çok güzel , çok. Eğlenmiş oluruz böylece.
- Çocuklar** : Başlıyoruz!
- Kimsiniz siz Bayım?
- Nereden gelip nereye gidersiniz?
- Nedir adınız?
- Neyle geçinirsiniz?
- Köyümüze gelip, çaldınız değil mi? Varı yoğu.
- Tutup bir dev yaptınız,
- Tenekeden,
- İçine girip korkuttunuz herkesi.
- Adam** : Aaaa! Deli edecek bunlar beni. Sorulardan hoşlanmam. Aklımı karıştırır sorular çünkü?
- Çocuklar** : Kimsiniz Bayım?
- Nereden gelir, nereye gidersiniz?
- Adam** : Susun! Susun! Soru sormayın! Nefret ederim sorulardaann.
- Ötekiler** : Bravo, şövalyeler!
- Çocuklar** : (*Ötekilere*) Birlikte, hep beraber, katılın

- bize!
- Anne** : Katılalım onlara, güzel bir oyun doğrusu. Haydi şövalyeler.
- Çocuklar** : Kimsiniz Bayım? Nerden gelir, nereye gidersiniz?
- Ötekiler** : Kimsiniz?
- Adam** : Susun susun! Deli olacağım yoksa deliii.
- III. Ormancı** : Aaa, deli dedi, duydunuz mu?
- Tenekeci ihtiyar, elleri ayakları ağızı bağlı bir halde, zıplaya zıplaya girer.*
- Ormancılar** : - Ha ha ha, şu adama bakın.
- Bu yaşlı tenekeci, değil mi ?
- Canı sıkılmış zıplıyor.
- Anne** : Bir şeye sevinmiş kutluyor.
- Baba** : Neşeli belli , eğleniyor. (*Esner*)
- Birlikte** : Ha ha haaayy!
- Tenekeci, kendisini çözmeleri için türlü hareketler yapar. Ancak kimse çözmeyi düşünmez. Tutup alkışlarlar onu.*
- Bravo!
- Çok yaşa!
- Nasıl da zıplıyor be!

Alkışlar; "bravo" sesleri

Anne : Bu gösteri için çok teşekkürler Bay Tenekeci. Siz iyi bir sporcu olurmuşsunuz doğrusu.

Baba : Evet evet. Zıplama şampiyonu olabilirsiniz.

Alkışlar

Tenekeci : *(Bitkin düşmüştür)* Huumm! Huummm!

Alkış

Adam : *(Tenekenin içinden)* Eyy, sessiz kasabanın tatlı insanları! Şimdi evinize gidin ve yarın için çörek börek ve kek yapın. Huum, çok nefis! Vaay, şahane.

Çocuklar : Koşun, kurtaralım bay Tenekeci'yi.

- Koşun

- Koşun

- Koşun koşun

Çocuklar Tenekeci'yi kurtarır.

Tenekeci : Oooh, dünya varmış. Az kalsın boğuluyordum. Çok teşekkür ederim çocuklar. Ooo, dünya varmış.

Çocuklar : - N'oldu Bay Tenekeci?

- Kim bağladı sizi?

- Neden?

- Niçin?

- Ne zaman?

- Kim?

Tenekeci : *(Teneke adamı göstererek)* Bu. İşte bu bağladı beni.

Ötekiler : *(Şaşkınlıkla)* Olamaz!

Tenekeci : Bağladı beni, sonra geçti örsün başına, bir teneke dev yaptı.

Ötekiler : Yaaaa ?!

Tenekeci : Yaaa...

Ormancılar : Aaaaaa!..

Çocuklar : *(Teneke Dev'e)* Bayım söyleyin bize

- Neden yaptınız bunları?

- Soruyoruz size.

Adam : Soru sormayın banaaaaa!

Tenekeci : *(Ötekilere)* Haydi katılalım teneke şövalyelere.

Ötekiler : Soruyoruz size

Çabuk cevap verin bize

Çocuklar : Soruyoruz size?

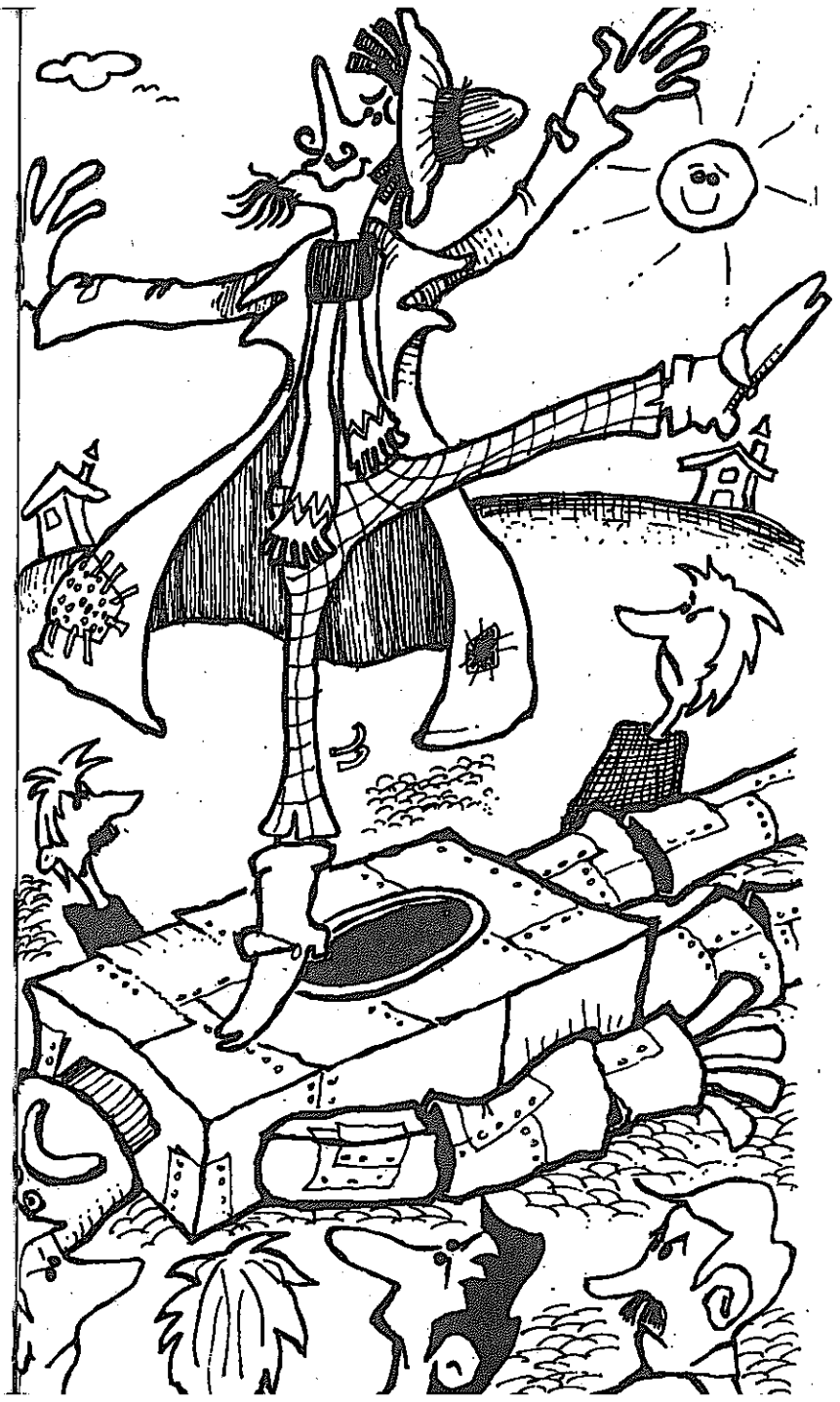
Adam : *(Sinirden ağlamaklı)* Susun susunnnn!

Adam, sinirden bağırıp çağırırken, Teneke dev devrilir, içinden çıkmak zorunda kalır. Ortada kalınca, şaşkınlıkla bir balet gibi dans etmeye, şarkı söylemeye başlar.

Adam : Ne belalı köy böyle

Hekes soru soruyor

- Annem beni bekliyor evdee
Şövalyeler üzerime yürüyooor!
- Ötekiler** : Kimsiniz bayım, nereden gelir,
Ormanlılar : Nereye gidersiniz?
- III. Ormanlı** : Aaaa, bu adam ayaklarını üşültmüş. Zavalıya yardım etmeli.. (Elindeki halatla bağlar onu. Adam, zıplamaya başlar)
- Adam** : Yandım anam
Halim yaman
Ötekiler onu alkışlar.
- Adam** : (Seyircilere) İşte olacağı buydu. Ne diye bu işlere kalkıştım sanki. Ah, ahhh, akılsız adam...
- Kararır*
Sahne yavaş yavaş aydınlanır.
Çocuklar' a öyküsünü anlatmayı sürdürmektedir Tenekeci.
- Tenekeci** : (Sesi önce hoparlörden) İşte böyle çocuklar, Sorusormaz köyünün sakinleri, teneke şövalyelere katılıp soru sormaya başlayınca, Teneke adamın foyası ortaya çıkıyor. Nasıl? Beğendiniz mi öyküyü? Hem anlattık hem oynadık.
- Çocuklar** : Ama bitmedi ki öykü? Sonra, sonra..?
- Tenekeci** : Yoruldum çocuklar, devamını da yarın anlatayım ne dersiniz?
- Çocuklar** : Şimdi, şimdi!

Tenekeci : Peki, peki anlatayım. Uzaktan gelip herkesi soymaya kalkan Teneke Adam, o kadar pişman oldu ki, oturup köylülerin önünde ağladı. Dürüst, iyi bir insan olacağına söz verdi. Köylüler de tarlalarında ona iş verdiler. Ben de tenekeden bir kulübe yaptım ona. Çalışıp yaşamaya başladı teneke adam. tabii, teneke giysilerini bir daha giymedi. Anne ona kumaştan bir elbise dikti...İşte böyle çocuklar...

Çocuklar : Ne güzel bir öykü, ne güzel..
- Hem dinledik, hem oynadık

Tenekeci : Hadi şimdi herkes evine.

Çocuklar : Evli evine, köylü köyüne

Tenekeci : Tamam.

Tenekeci, işinin başına döner. Çocuklar, ayrılır. I. Çocuk, Ev'e gider. Anne, elinde çamaşır leğeni ter içinde çalışmaktadır. Yine bir yandan, söküklere dikmekte, bir yandan yemek vb. yapmaktadır.

Anne : Ah, bittim yorgunluktan.

Baba evden çıkar, esneye esneye bir tur atıp, olduğu yerde kıvrılıp uyur.

I. Çocuk : Anne, neden kimse yardım etmiyor sana?

Anne : Sahi, neden yardım etmiyorsunuz bana?

I. Çocuk : Çamaşırları yıkayabilirim istersen anne.

Anne : İstemek de söz mü? bayılıyorum bu söze.

I. Çocuk : *(Babayı uyandırır)* Baba, neden anneme yardım etmiyorsun?

Baba : Uykum var. Hummmm, ahhh...*(Doğruluk)* Acıktım.

Anne : *(Seyircilere)* Durun şuna bir oyun oynayayım. Seyredin şimdi. *(Baba'ya)* Acıktın mı? Acıktın ve yemek istiyorsun demek. Bu gün yemek yok.

Baba : Nee? Yok mu? Peki ben ne yiyeceğim şimdi. Aaaa, gömleğim kirlenmiş.. Temiz gömlek verir misin bana?

Anne : Gömlek mi? Hepsi leğende, ıslak.

Baba : Eyvah, ne giyeceğim ben şimdi?

I. Çocuk kıs kıs güler.

Anne : Çamaşıra yardım edersen, çabucak kurur gömleğin. Yemeğe yardım edersen, çabucak pişer yemeğin.

Baba : Başka çare yok galiba.

Baba, I. Çocukla birlikte çamaşır yıkar. Sonra koşup yemeğin tuzuna bakar...Bir süre...

Baba : Aman öldüm bittim.

Anne : Neden yardım etmiyorsunuz bana? Neden hep ben çalışıyorum? Neden en çok ben yoruluyorum?

I. Çocuk : *(Seyirciye)* Yaşasın sorular.

Baba : *(Sorulardan kaçmak için işler arasında koşturup durur) Aman öldüm, aman bitim, ne zor işlermiş böyle... (Seyirciye) Ama şimdiye kadar kimse benden yardım istemedi ki... (Bir çorap alır, söküklere onarmaya başlar) Vallahi uyku filan kalmadı bende.*

I. Çocuk : Yaşasın sorular.

Ev Önü Kararır

Ormancılar, ağaç kesmektedirler.

I. Ormancı : Önce keselim, sonra bağlayıp çekelim.

II. Ormancı : Hayır, önce bağlayalım, sonra keselim.

III. Ormancı : En iyisi eve gidelim.

I. Ormancı : Eve mi? Ev nerden çıktı şimdi?

Ormancılar : - Önce keselim

- Bağlayalım önce

- Keselim keselim

- Bağlayalım bağlayalım

- Keselim kes

- Bağlayalım bağ

- Kes bağ kes

- Bağa kes bağ.

I. ve II. Ormancı, üçüncünün boğzına yapışır. Bir süre, itişip kakışılar..

I. Ormancı : Durun!

II. Ormancı : Durun!

III. Ormancı : Durmayın!

I. Ormancı : Ne diye dövüyorsunuz?

II. Ormancı : Evet ne diye?

III. Ormancı : Sizde biraz akıl olsa..

II. Ormancı : Düşünelim bir. Önce kesmek mi, yoksa bağlamak mı yarar bize.

II. Ormancı : Evet, düşünelim.

III. Ormancı : Bakın şimdi oldu. Düşünelim.

Ormancılar : *(Kafa kafaya verirler) Öyleyse böyle mi? Böyleyse öyle mi? Fıs fıs fıs. Fıs fıs da fıs..*

I. Ormancı : Evet, önce bağlamak daha doğru..

Ormancılar : Tamam. Önce bağlayalım.

III. Ormancı : Eve... *(Ötekiler üzerine saldırmaya hazır) gitmeyelim.*

Ormancılar : Yaşasın sorular..

Kararır

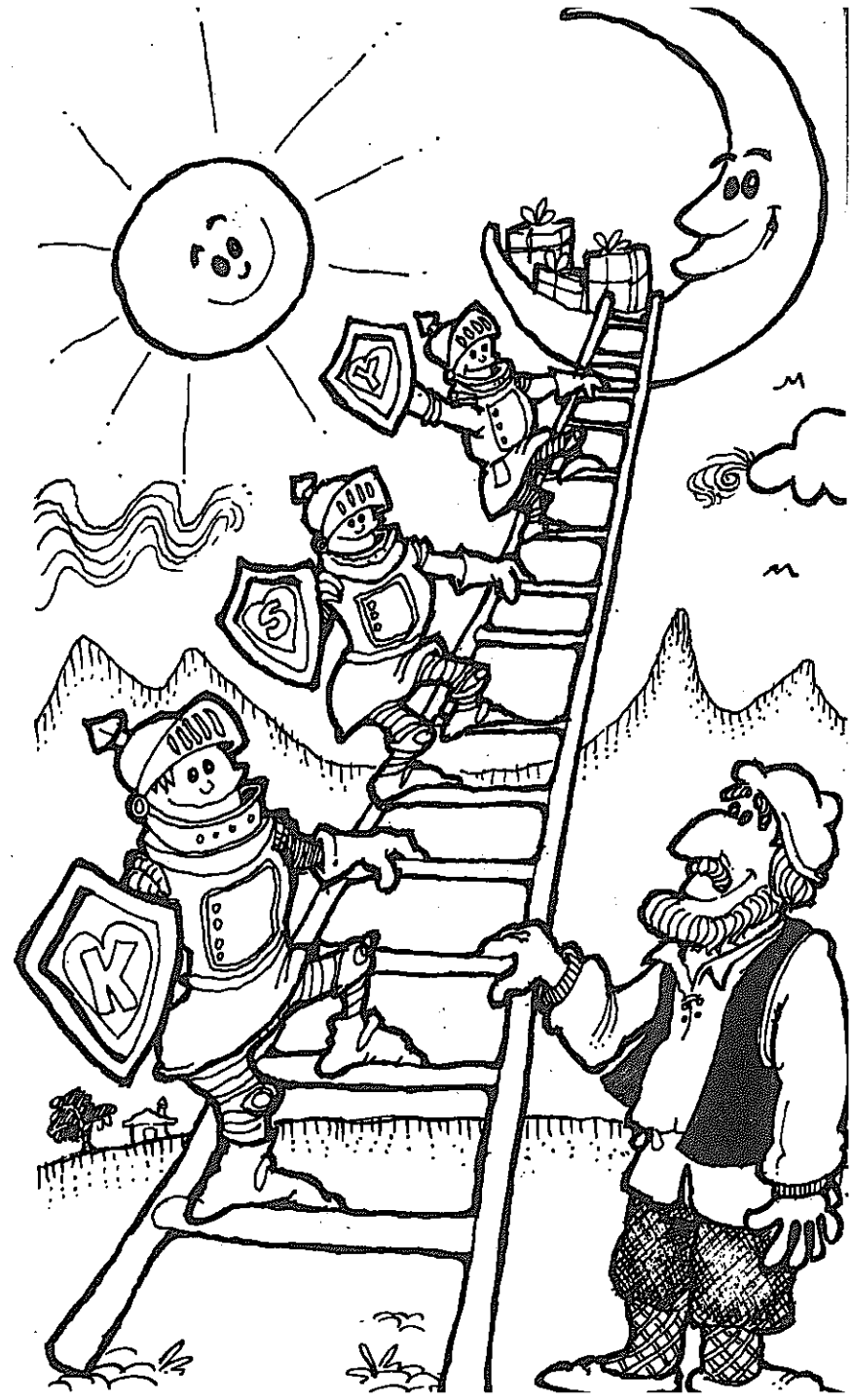
Akşam olmuştur. Gitgide karar-maktadır hava. Güneş yavaş yavaş solmakta, Ay, yaklaşip parlamaktadır.

Ay : İyi akşamlar Sevgili Güneş, bir gün daha bitiyor.

Güneş : İyi akşamlar Sevgili Ay.

Ay : Neler oldu anlatsana. Haberler iyi mi?

- Güneş : *(Gülerek)* Çok iyi çok. Teneke Şövalyeler, alt etti teneke devi.
- Ay : Nasıl?
- Güneş : Sorular sorarak. Sordular ve doğruyu buldular.
- Ay : *(Güler)* Aman ne güzel..
- Güneş : Anne de Ormacılar da sorular sormaya başladılar.
- Ay : Yaşasın şövalyeler, yaşasın sorular..
- Güneş : Haydi çağıralım şövalyeleri de birlikte bir şarkı söyleyelim.. Ne dersin?
- Ay : Ah, çok seviniyim..
- Birlikte : Şövalyeler, şövalyeler, neredesiniz!?
- Çocuklar Girer. Üzerlerinde teneke giysiler.*
- Çocuklar : Kim çağırıyor bizi?
- Ay - Güneş : Biz biz. Ay ile güneş, bakın yukarı...
- Çocuklar : Aaaaa, ne güzel!
- Ay - Güneş : Hadi şarkımızı söyleyelim birlikte..
- Çocuklar : Yaşasın!
- Birlikte : Biz teneke şövalyeler
Demeyiz hiç
Öyleyse öyledir
Böyleyse böyle
Demeyiz: Bize ne?

- Çok soru sorar
Öğreniriz doğruyu.
- Ay - Güneş** : Biz Ay ile Güneş
- Çocuklar** : Biz teneke şövalyeler
- Hep Birlikte** : Çok soru sorar
Öğreniriz doğruyu
- Çocuklar** : Demeyiz : Bize ne
- Ay - Güneş** : Çok soru sorar
- Çocuklar** : Öğreniriz Doğruyu
- Bütün oyuncular sahneye dolur.*
- Oyuncular** : Öyleyse öyledir
Böyleyse böyle
Bize ne
Demek yok.
Çok soru sormalı
Öğrenmeli doğruyu.
"Çok soru soran
Çok yanıt alır çünkü."
- Çocuklar** : Çok soru soran
- Ay - Güneş** : Çok yanıt alır çünkü.
- Ay** : Çocuklar, Güneş gidiyor.. Ben bütün gece sizinle birlikte olacağım. Gelin de armağanlarınızı alın. Süpriz armağanlar hazırladım size.

Ay'dan bir ip merdiven iner yere..Çocuklar aya tırmanırken..

- Tenekeci** : (*Gülerek*) Yaşasın çocuklar, yaşasın sorular.
- Oyuncular** : Çok soru sormalı
Düşünmeli
En doğruyu bulmalı!

Perde